

บทที่ 16

การทดสอบกำลังอัด และกำลังดึงของคอนกรีต (Compressive Strength and Tensile Strength of Concrete)

บทนำ

การทดสอบนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบกำลังอัดของคอนกรีตด้วยวิธี Uniaxial Compression Test และทดสอบกำลังดึงด้วยวิธี Flexural Test และวิธี Splitting Test ทั้งนี้เพราะการควบคุมคุณภาพของคอนกรีตสำหรับโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กจะทำในรูปของการนำคอนกรีตสด มาทำก้อนตัวอย่างโดยถือว่ากำลังของก้อนตัวอย่างเป็นตัวแทนของคอนกรีตที่หล่อเป็นโครงสร้างนั้น

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

กำลังของคอนกรีต (Strength) เป็นคุณสมบัติสำคัญของคอนกรีตที่แข็งตัวแล้ว ซึ่งจะแสดงความสามารถในการรับแรงของคอนกรีต โดยการทดสอบกำลังของคอนกรีตสามารถทำได้ คือ

1. การทดสอบกำลังอัดของคอนกรีต (Compression Test)

ถึงแม้ในทางปฏิบัติคอนกรีตจะได้รับทั้งแรงกดแรงดึง หรือแรงเฉือนใน 2 ทิศทางหรือมากกว่านั้น แต่การทดสอบที่สะดวกที่สุดที่กระทำในห้องทดสอบคือ การทดสอบกำลังอัดด้วยวิธี Uniaxial Compression Test ซึ่งกำลังอัดของคอนกรีตที่ทดสอบด้วยวิธีดังกล่าว ที่อายุ 28 วัน ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายให้เป็นดัชนีทั่วไปในการวัดกำลังอัดของคอนกรีต ซึ่งการทดสอบทำโดยการหล่อก้อนตัวอย่างคอนกรีตมาตรฐาน ซึ่งที่ใช้กันอยู่อย่างแพร่หลายมี 2 รูปทรง คือ

- **รูปทรงรูปบาศก์** ตามมาตรฐานอังกฤษ BS 1881: PART 3 ขนาดที่ใช้คือ 15 x 15 x 15 ซม.

- **รูปทรงกระบอก** ตามมาตรฐานอเมริกา ASTM C 192 ขนาดที่ใช้ คือ ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 15 ซม. สูง 30 ซม.

หลังจากคอนกรีตแข็งตัวเป็นเวลา 24 ชม. จึงถอดแบบออก ต่อจากนั้นจึงนำก้อนตัวอย่างไปบ่มในน้ำเพื่อรอการทดสอบกำลังอัดด้วยเครื่องทดสอบกำลังอัด ดังรูปที่ 3 ต่อไป

รูปที่ 1 ก้อนตัวอย่างคอนกรีตทั้ง 2 ชนิด

รูปที่ 2 การบ่มก้อนตัวอย่างคอนกรีต

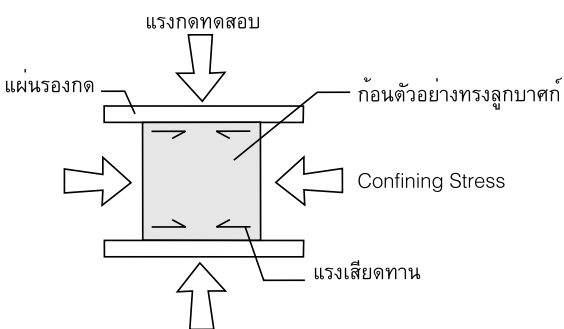

รูปที่ 3 การกดก้อนตัวอย่างคอนกรีตด้วยเครื่องทดสอบ

กำลังอัดของทั้ง 2 รูปทรงที่ได้จากเครื่องทดสอบนี้ จะให้ค่ากำลังอัดที่แตกต่างกัน ถึงแม้จะใช้ส่วนผสมของคอนกรีตเดียวกัน ทั้งนี้เนื่องจาก

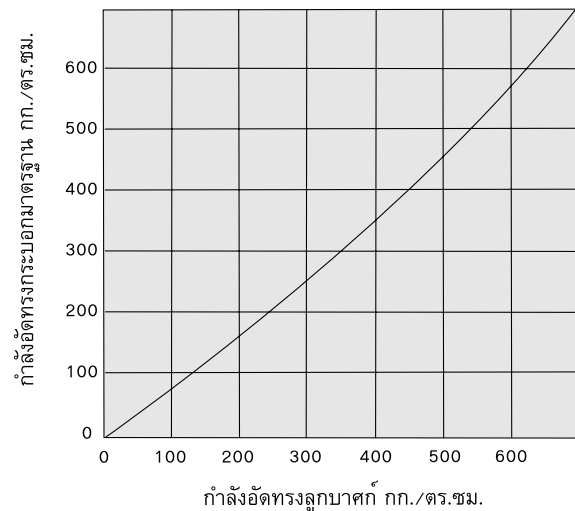
1. องค์ประกอบเรื่องความชะลูด กล่าวคือ รูปทรงกระบอกมีสัดส่วนความสูงต่อความกว้าง (Slenderness Ratio) มากกว่ารูปทรงลูกบาศก์ ซึ่งอัตราส่วนความชะลูดดังกล่าว ส่งผลให้กำลังอัดรูปทรงกระบอกต่ำกว่ารูปทรงลูกบาศก์

2. ขณะที่กดก้อนตัวอย่างนั้น ก้อนตัวอย่างจะแตกออกด้านข้าง ทำให้เกิดแรงเสียดทานระหว่างผิวของก้อนตัวอย่างกับแผ่นรองกด แรงเสียดทานดังกล่าว จะก่อให้เกิดแรงต้านทานต่อการแตกด้านข้างของก้อนตัวอย่างที่เรียกว่า Confining Stress ดังรูป โดยค่า Confining Stress นี้จะมีค่ามากถ้าผิวสัมผัสของก้อนตัวอย่างกับเครื่องกดมีค่ามาก ดังนั้นผลทดสอบกำลังอัดรูปทรงลูกบาศก์จึงให้ค่าสูงกว่ารูปทรงกระบอก

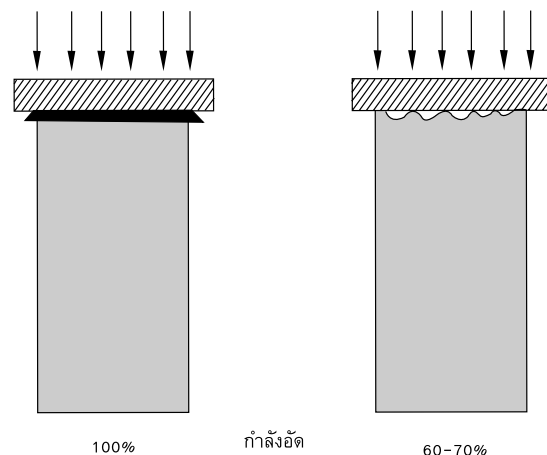
รูปที่ 4 แรงเสียดทานระหว่างผิวของก้อนตัวอย่างกับแผ่นรองกด ซึ่งก่อให้เกิดแรงต้านทานต่อการแตกด้านข้างของก้อนตัวอย่าง (Confining Stress)

ตามมาตรฐานสำหรับอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กของสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย (มาตรฐานวสท.) ได้ให้กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างกำลังอัดรูปทรงลูกบาศก์และรูปทรงกระบอก ดังรูปที่ 5

รูปที่ 5 การแปลงกำลังอัดทรงลูกบาศก์เป็นกำลังอัดทรงกระบอก

ในทางปฏิบัตินั้นผิวด้านบนของก้อนตัวอย่างรูปทรงกระบอกมักจะไม่เรียบ ทำให้ผลการทดสอบผิดพลาดได้ ดังนั้นก่อนการทดสอบจะต้องทำการ Cap ก้อนตัวอย่างทั้ง 2 ด้านด้วยก้ามะถันเสียก่อน ส่วนก้อนตัวอย่างรูปทรงลูกบาศก์นั้นไม่ต้อง Cap ก้อนตัวอย่างเพราะมีผิวด้านข้างอีก 4 ด้านเรียบที่สามารถนำมาทดสอบได้

รูปที่ 6 ก้อนตัวอย่างรูปทรงกระบอกที่ CAP หัวและไม่ CAP หัว

ปัจจัยอื่นในด้านการทดสอบที่ส่งผลกระทบต่อกำลังอัดของคอนกรีต

1. **วิธีการทำก้อนตัวอย่าง** คอนกรีตที่ได้รับการทำให้แน่น โดยการกระทุ้งด้วยเหล็ก จะให้ค่ากำลังอัดต่ำกว่าจากการทำให้แน่นด้วยเครื่องเขย่า

2. **ขนาดและลักษณะของก้อนทดสอบ** การใช้แท่งทดสอบที่ขนาดต่างจากขนาดมาตรฐานที่กำหนดให้ ความสูงเป็น 2 เท่าของเส้นผ่านศูนย์กลาง จะมีผลให้ค่ากำลังอัดของคอนกรีตเกิดความแตกต่างกัน เช่น ก้อนตัวอย่างที่ได้จากการเจาะทดสอบ (Core Test) ถ้าความสูงที่เจาะออกมาสั้นกว่า 2 เท่าของเส้นผ่านศูนย์กลางจะต้องปรับแก้กำลังของคอนกรีตด้วย

ตารางที่ 1 ผลของอัตราส่วนความสูงต่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางต่อกำลังอัด

อัตราส่วนของความสูงต่อเส้นผ่านศูนย์กลาง (L/D)	ค่าปรับแก้ของกำลังอัด
2.00	1.00
1.75	0.98
1.50	0.97
1.25	0.94
1.00	0.91

3. **อัตราการกด** ถ้าใช้อัตราการกดสูงทำให้กำลังอัดของคอนกรีตสูงตามไปด้วย ดังนั้นจึงควรใช้อัตราการกดตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ คือ 1.43-3.47 กก./ตร.ซม./วินาที สำหรับก้อนตัวอย่างรูปทรงระบอก และ 1.12-2.72 กก./ตร.ซม./วินาที สำหรับก้อนตัวอย่างรูปทรงลูกบาศก์

4. **ความชื้นของก้อนตัวอย่าง** ก้อนตัวอย่างที่มีความชื้นจะให้กำลังอัดที่ต่ำกว่าก้อนตัวอย่างที่แห้ง เพราะการขยายตัวของซีเมนต์เพสต์ อันเนื่องมาจากการดูดซึมน้ำจะส่งผลให้แรงยึดเหนี่ยวระหว่างซีเมนต์เพสต์กับมวลรวมลดลง โดยมาตรฐาน ASTM C 39 แนะนำให้ทำการทดสอบก้อนตัวอย่างในสภาพชื้น ทั้งนี้เพื่อหลีกเลี่ยงความผันแปรอันเนื่องมาจากระดับของความแห้ง

การประเมินผลกำลังอัดของคอนกรีต

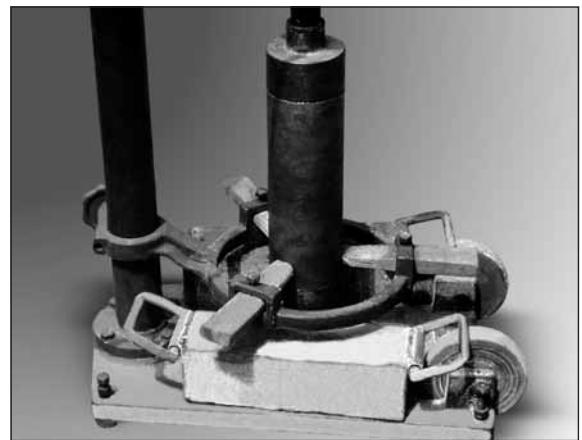
เมื่อทดสอบกำลังอัดแล้วต้องดำเนินการประเมินผล โดยทำตามมาตรฐาน ACI 318R Chapter E Concrete Quality, Mixing, and Placing หรือตามมาตรฐาน วสท. ภาค 3 เกณฑ์กำหนดในการก่อสร้าง ซึ่งมีวิธีการประเมินดังนี้

ค่ากำลังอัดที่ถือว่าผ่านเกณฑ์มาตรฐาน

1. ค่าเฉลี่ยของกำลังอัดจากการทดสอบ 3 ครั้งติดต่อกัน มากกว่าค่ากำลังอัดที่กำหนด (f'_c)
2. ค่ากำลังอัดแต่ละครั้งต่ำกว่ากำลังอัด (f'_c) ที่ต้องการได้ไม่เกิน 30 กก./ตร.ซม.

ในกรณีที่ต้องเจาะก้อนคอนกรีตในโครงสร้างมาทดสอบ (Core Test) การประเมินผล มีดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยของกำลังอัดจะต้องได้ค่าไม่น้อยกว่า 85% ของค่ากำลังอัดที่กำหนด (f'_c)
2. ค่ากำลังอัดแต่ละก้อนต้องได้ค่าไม่น้อยกว่า 75% ของค่ากำลังอัดที่กำหนด (f'_c)

รูปที่ 7 การเจาะคอนกรีตในโครงสร้างเพื่อทดสอบ

รูปที่ 8 ก้อนตัวอย่างที่ได้จากการเจาะคอนกรีตในโครงสร้าง

2. การทดสอบกำลังดึงของคอนกรีต (Tensile Strength Test)

ถึงแม้ในการออกแบบโครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก คอนกรีตจะไม่ได้รับแรงดึงโดยตรงก็ตาม แต่การทราบค่ากำลังดึงนี้จะช่วยในการควบคุมการแตกร้าวของคอนกรีตเนื่องจากผลกระทบต่างๆ เช่น อุณหภูมิและการหดตัว

วิธีวัดแรงดึงในคอนกรีตทำได้ 3 วิธีคือ

1. Direct Tensile Test โดยปกติแล้วการให้แรงดึงโดยตรงกับก้อนตัวอย่างคอนกรีตทำได้ยากเพราะมักเกิดความคลาดเคลื่อนของผลทดสอบ เนื่องจาก

- เกิดการเยื้องศูนย์ของก้อนตัวอย่าง ซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญมาก
- มีหน่วยแรงอื่นแทรกเข้ามาจากหัวจับยึดเกิดเป็นหน่วยแรงเฉพะที่ และในที่สุดจะเกิดการแตกฉก บริเวณนี้ จากนั้นจะแพร่ขยายไปอย่างรวดเร็ว กำลังดึงที่ได้จะเป็นของบริเวณที่มีกำลังต่ำสุด ซึ่งไม่ตรงกับค่ากำลังของเนื้อคอนกรีตจริง จากเหตุผลทั้ง 2 นี้ ผลจากการทดลองจึงมีความเชื่อมั่นต่ำ ทำให้ยังไม่มีการกำหนดมาตรฐานวิธีทดสอบแบบนี้ขึ้น

2. Flexural Tensile Test เนื่องจากการหาค่ากำลังดึงของคอนกรีตโดยตรงทำได้ยาก จึงมีความนิยมในการหาค่ากำลังดึงของคอนกรีตจากการทดสอบคานคอนกรีตภายใต้แรงดัดแทน โดยค่าหน่วยแรงดึงจะเกิดสูงสุดที่บริเวณท้องคานที่เรียกว่า โมดูลัสการแตกร้าว (Modulus of Rupture) ซึ่งหาได้ตามสมการ

$$R = \frac{PL}{bd^2}$$

- R = โมดูลัสการแตกร้าว (กก./ตร.ซม.)
 P = น้ำหนักกดสูงสุด (กก.)
 L = ความยาวของคาน (ซม.)
 b = ความกว้างเฉลี่ยของคาน (ซม.)
 d = ความลึกเฉลี่ยของคาน (ซม.)

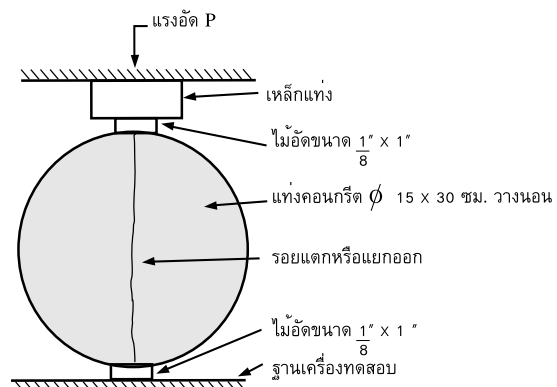
กำลังดึงของคอนกรีตที่คำนวณด้วยวิธีนี้จะมีค่ามากกว่ากำลังดึงโดยตรงของคอนกรีต 50-100 %

จากผลกระทบของ Strain Gradient เนื่องจากหน่วยการยึดหดตัวในคอนกรีตที่เกิดขึ้น อยู่ในลักษณะส่วนโค้งงอ มีใช้การยึดหดในลักษณะเส้นตรงอย่างเหมาะสม ซึ่งทำให้โมดูลัสของการแตกร้าวมีค่าแตกต่างกันไปตามขนาดความลึกของคานทดสอบ นอกจากนั้นในกรณีทดสอบกำลังดึงโดยตรง ปริมาตรทั้งหมดของคอนกรีตจะได้รับหน่วยแรงดึงที่กระทำ แต่การทดสอบการดัดนั้นปริมาตรของคอนกรีตส่วนน้อยบริเวณท้องคานเท่านั้นที่ได้รับหน่วยแรงดึง แต่อย่างไรก็ตามค่ากำลังดัดก็มีประโยชน์สำหรับงานควบคุมคุณภาพคอนกรีตในงานถนนและพื้นสนามบิน เพราะคอนกรีตดังกล่าวต้องรับน้ำหนักในรูปลักษณะของแรงดัด

3. Splitting Test การทดสอบด้วยวิธีนี้เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ใช้ทดสอบหาค่ากำลังดึงของคอนกรีตโดยใช้ก้อนตัวอย่างทรงกระบอกมาตรฐาน วางให้แกนตามยาวอยู่ในแนวอนบนเครื่องทดสอบแรงอัด ก้อนตัวอย่างจะแตกในแนวตั้งตามเส้นผ่านศูนย์กลาง จึงสามารถคำนวณกำลังต้านทานแรงดึงบนระนาบแตกร้าวนี้ได้ตามสมการ

$$f_s = \frac{2P}{\pi dL}$$

- f_s = Splitting Strength
 P = น้ำหนักกดสูงสุด (กก.)
 L = ความยาวของก้อนตัวอย่างทรงกระบอก (ซม.)
 d = ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของก้อนตัวอย่าง (ซม.)

รูปที่ 9 การทดสอบกำลังดึงด้วยวิธี Splitting Test

กำลังดึงที่ได้จากวิธีนี้จะสูงกว่ากำลังดึงจริง ประมาณ 5-12 % แต่ถือว่าเป็นค่าที่ใกล้เคียงกว่าค่าที่ได้จากค่ากำลังดัด และข้อดีของวิธีนี้ คือ ก้อนตัวอย่างสามารถใช้ทดสอบได้ทั้งกำลังอัดและกำลังดึง

การทำก้อนตัวอย่างรูปทรงลูกบาศก์

มาตรฐานที่ใช้

BS 1881 : PART 3

Method of Making and Curing Test Specimens

อุปกรณ์

1. แบบหล่อก้อนตัวอย่างรูปทรงลูกบาศก์

15 x 15 x 15 ซม.

2. เหล็กต๋าหน้าตัดสี่เหลี่ยมจัตุรัส ขนาดพื้นที่หน้าตัด 1 ตร.นิ้ว

3. ช้อนตัก เกรียงเหล็ก

รูปที่ 10 อุปกรณ์ทำก้อนตัวอย่าง รูปทรงลูกบาศก์

วิธีทำก้อนตัวอย่าง

1. ทำความสะอาดแบบหล่อตัวอย่าง แล้วทาน้ำมันที่ผิวภายในทุกด้าน
2. ตักคอนกรีตใส่แบบ โดยแบ่งเป็น 3 ชั้น เท่ากันๆ แต่ละชั้นต๋าด้วยเหล็กต๋า 35 ครั้ง
3. เมื่อต๋าชั้นสุดท้ายเสร็จ ปาดผิวหน้าให้เรียบ

การทำก้อนตัวอย่างรูปทรงกระบอก

มาตรฐานที่ใช้

ASTM C 192

Standard Method of Making and Curing Concrete Test Specimens in the Laboratory

อุปกรณ์

1. แบบหล่อก้อนตัวอย่างทรงกระบอกเส้นผ่านศูนย์กลาง 15 ซม. สูง 30 ซม.
2. เหล็กต๋าขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 16 มม. ปลายกลมมน
3. ช้อนตัก เกรียงเหล็ก

รูปที่ 11 อุปกรณ์ทำก้อนตัวอย่าง รูปทรงกระบอก

วิธีทำก้อนตัวอย่าง

1. ทำความสะอาดแบบหล่อตัวอย่าง แล้วทาน้ำมันที่ผิวภายในทุกด้าน
2. ตักคอนกรีตใส่แบบ โดยแบ่งเป็น 3 ชั้น เท่ากันๆ แต่ละชั้น ต๋าด้วยเหล็กต๋า 25 ครั้ง
3. เมื่อต๋าชั้นสุดท้ายเสร็จ ปาดผิวหน้าให้เรียบ

การทดสอบกำลังอัดของคอนกรีต

มาตรฐานที่ใช้สำหรับตัวอย่างทรงลูกบาศก์

BS 1881 : PART 4

Method of Testing Concrete for Strength

มาตรฐานที่ใช้สำหรับตัวอย่างทรงกระบอก

ASTM C 39

Test Method for Compressive Strength of Cylindrical Concrete Specimens

อุปกรณ์

1. เครื่องทดสอบกำลังอัด
2. เครื่องชั่งน้ำหนัก
3. ตลับเมตร

การเตรียมตัวอย่าง

1. รักษาความชื้นของตัวอย่างทดสอบอยู่ตลอดเวลา หลังจากนำขึ้นจากบ่อ บ่มจนกระทั่งทำการทดสอบ ทั้งนี้เนื่องจากตัวอย่างเหล่านี้ ต้องทำการทดสอบในขณะที่อยู่ในสภาพชื้น
2. ตรวจสอบตัวอย่างทดสอบ สังเกตดูว่ามีตัวอย่างทดสอบใดที่มีขนาดแตกต่างจากมาตรฐานมากๆ อย่งเห็นได้ชัด ถ้าพบให้ตัดตัวอย่างทดสอบนั้นทิ้งไป

วิธีทดสอบ

1. วัดและบันทึกค่าความสูง ความกว้าง และความยาวของก้อนตัวอย่างทดสอบ โดยวัดระยะระหว่างหน้าตัดแนวตั้งให้ละเอียดถึงระดับมม. (กรณีก้อนตัวอย่างทรงลูกบาศก์)
2. วัดและบันทึกความสูงและขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของก้อนตัวอย่างทดสอบโดยวัด 2 แนว ที่ตั้งฉากกัน ให้วัดให้ละเอียดถึงระดับมม. (กรณีก้อนตัวอย่างทรงกระบอก)
3. ชั่งน้ำหนักตัวอย่างทดสอบ และบันทึกค่ากรณีก้อนตัวอย่างทรงกระบอกให้ทำการ Capping ตัวอย่างทดสอบด้วยกัมมะถันเพื่อให้มั่นใจว่า ผิวหน้าตัดตัวอย่างทดสอบตั้งฉากกับแกนของตัวอย่างทดสอบ
4. นำก้อนตัวอย่างวางบนกึ่งกลางของแท่นทดสอบ โดยให้แกนอยู่ในแนวศูนย์กลางของแท่งกด

5. เปิดเครื่องทดสอบ โดยในการทดสอบนี้จะต้องควบคุมน้ำหนักที่กดให้ม้อตราสม่าเสมอประมาณ 1.43-3.47 กก./ตร.ซม./วินาที สำหรับก้อนตัวอย่างรูปทรงกระบอก และ 1.12-2.72 กก./ตร.ซม./วินาที สำหรับก้อนตัวอย่างรูปทรงลูกบาศก์

6. กดก้อนตัวอย่างจนพัง บันทึกค่าน้ำหนักที่ได้ น้ำค่าน้ำหนักและพื้นที่หน้าตัดที่ได้มาหาค่ากำลังอัดประลัย

$$\text{กำลังอัดประลัย} = \frac{\text{น้ำหนักกดประลัย}}{\text{พื้นที่หน้าตัดของก้อนตัวอย่าง}}$$

หน่วยที่ใช้ทั่วไป คือ

1. กก./ตร.ซม. (ksc)
2. นิวตัน/ตร.มม. (N/mm²)

การทดสอบกำลังดึงของคอนกรีต

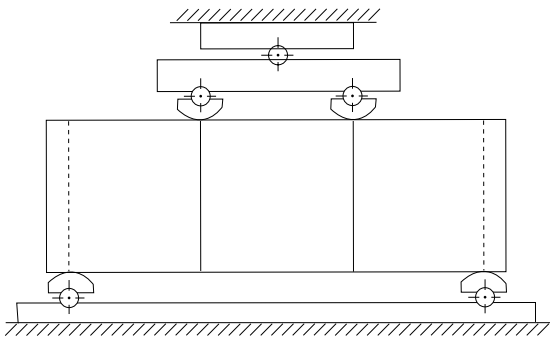
โดยวิธี Flexural Strength

มาตรฐานที่ใช้

ASTM C 78 Standard Test Method for Flexural Strength of Concrete

วิธีทดสอบ

1. นำแท่นทดสอบตัวอย่างรูปคาน ติดเข้ากับเครื่องทดสอบ
2. แบ่งก้อนตัวอย่างตามยาว โดยเหลือบริเวณปลายไว้สองส่วน ส่วนละ 7.5 ซม. ส่วนภายในที่เหลือแบ่งเป็น 3 ส่วนเท่าๆ กัน ส่วนละ 15 ซม.
3. วางก้อนตัวอย่างลงบนแท่น โดยให้รอยขีดอยู่ตรงกับฐานของแท่น
4. ปรับแท่นกดด้านบนมาวางบนก้อนตัวอย่างให้ตรงรอยขีดเช่นกัน
5. ตั้งน้ำหนักกดให้คงที่ อัตราที่ใช้คือ 0.14-0.20 กก./ตร.ซม./วินาที
6. เปิดเครื่องกดน้ำหนัก จนก้อนตัวอย่างหัก บันทึกค่าน้ำหนักสูงสุดเพื่อนำไปคำนวณหาค่ากำลังดึง

รูปที่ 12 การทดสอบกำลังดึงของคอนกรีตด้วยวิธี Flexural Test

การคำนวณ

กรณีที่ 1 ถ้าก้อนตัวอย่างแตกในช่วงกลาง

$$R = \frac{PL}{bd^2}$$

กรณีที่ 2 ถ้าก้อนตัวอย่างไม่แตกอยู่ในช่วงกลาง

$$R = \frac{3Pa}{bd^2}$$

ซึ่งค่านี้เป็นค่าหน่วยแรงดึงสูงสุด ที่หน้าตัดวิกฤติ แต่ไม่ใช่ค่าหน่วยแรงดึงของคาน

R = Modulus of Rupture

P = Maximum Load

L = ความยาว Span

a = ระยะทางเฉลี่ยจากจุดที่แตกไปยัง

Support ที่ใกล้กว่าโดยวัดด้าน Tension

b = ความกว้างเฉลี่ยของคาน

d = ความลึกเฉลี่ยของคาน

ถ้าค่า a มากกว่า 5% ของความยาวคานให้ทำการทดลองใหม่

การทดสอบกำลังดึงของคอนกรีตโดยวิธี Splitting Tensile Test

มาตรฐานที่ใช้

ASTM C 496

Standard Method for Splitting Tensile Strength of Cylindrical Concrete Specimens

อุปกรณ์

1. เครื่องทดสอบกำลังอัด
2. แผ่นไม้อัดขนาด 3 x 25 มม. 2 แผ่น
3. ตลับเมตร

วิธีทดสอบ

1. วัดและบันทึกความสูงของขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของก้อนตัวอย่างทดสอบ โดยวัด 2 แนว ที่ตั้งฉากกันให้ละเอียดถึงระดับมม. แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย
2. วางก้อนตัวอย่างในแนวนอนใต้หัวกด โดยรองด้านบนและด้านล่างก้อนตัวอย่าง ดังรูปที่ 9
3. เพิ่มแรงกดบนก้อนตัวอย่างอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอด้วยอัตรา 0.12-0.23 กก./ตร.ซม./วินาที จนก้อนตัวอย่างพัง ก้อนตัวอย่างจะแตกในแนวตั้งตามเส้นผ่านศูนย์กลาง
4. คำนวณหา กำลังต้านทานแรงดึงได้จากสมการ

$$f_s = \frac{2P}{\pi dL}$$

f_s = Splitting Strength

P = น้ำหนักกดสูงสุด (กก.)

L = ความยาวของก้อนตัวอย่างทรงกระบอก (ซม.)

d = ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของก้อนตัวอย่าง (ซม.)